

L.S.,

Hierbij ontvangt u onze reactie naar aanleiding van de ter consultatie gepubliceerde voorgenomen Wijziging van de ANVS verordening basisveiligheidsnormen stralingsbescherming.

Delegatiebepaling

In de ter consultatie voorliggende wijziging van de Verordening van de ANVS wordt verwezen naar de artikelen 4.29, eerste lid, onderdeel b, 10.7, derde lid, van het Besluit basisveiligheidsnormen en stralingsbescherming en artikel 19, eerste en tweede lid, onderdeel i, van het Besluit kerninstallaties, splijtstoffen en ertsen. Wij lezen in de bepalingen waaraan gerefereerd wordt geen gedelegeerde bevoegdheid om bij ANVS-verordening algemene regels te stellen met betrekking tot de afvoertermijn.

1. Toepasselijkheid standaard afvoertermijn op nucleaire inrichtingen

Wij geven in overweging dat introductie van de standaard afvoertermijn in de ANVS-verordening basisveiligheidsnormen stralingsbescherming zijn oorsprong heeft in vergunningen voor stralingstoepassingen. Het probleem dat met de introductie van deze termijn wordt opgelost, is dat er sinds het Besluit basisveiligheidsnormen stralingsbescherming niet in alle vergunningen voor stralingstoepassingen een termijn voor opslag van radioactief afval is opgenomen. Deze lacune is er niet in vergunningen voor nucleaire inrichtingen, waar het onderwerp van opslag van radioactief afval op maat is geregeld. Uit de toelichting blijkt onvoldoende duidelijk:

- i) waarom de standaard afvoertermijn ook van toepassing zou moeten zijn op nucleaire inrichtingen;
- ii) wat in het geval van nucleaire inrichtingen de meerwaarde is ten opzichte van de huidige situatie;
- iii) dat bij de beoordeling van de regeldrukeffecten de vergunningensituatie van de specifieke nucleaire installaties is geanalyseerd.

Ad i) Onvergelijkbaarheid afvalstoffen nucleaire inrichtingen

De afvalstromen binnen nucleaire inrichtingen zijn niet vergelijkbaar met afvalstromen van andere vergunninghouders qua diversiteit, hoeveelheden en radioactiviteit. De uitwerking van het optimalisatie-principe vanuit het oogpunt van stralingsbescherming bij andere vergunninghouders is daarmee evenmin één op één toepasbaar op nucleaire installaties. Op basis hiervan ligt het niet voor de hand de standaardregeling voor andere inrichtingen ook van overeenkomstige toepassing te laten zijn op nucleaire inrichtingen.

Ad ii) Huidige situatie: maatwerk via de vergunningvoorschriften van nucleaire inrichtingen

Het voordeel van het ontbreken van een standaardtermijn is dat er ruimte is voor maatwerk, zo blijkt ook uit de toelichting op de wijziging van de ANVS-verordening basisveiligheidsnormen stralingsbescherming:

“Het ontbreken van een algemene geldende standaardtermijn gaf de vergunninghouders en de ANVS de mogelijkheid per vergunning maatwerk te leveren voor het tijdelijk bewaren en de afvoer van radioactief afval, op een wijze die bedrijfsmatig efficiënt is en geen verhoogde blootstellingsrisico's oplevert.”

Bij de nucleaire inrichtingen is van deze mogelijkheid tot maatwerk in de vergunningvoorschriften ook daadwerkelijk gebruik gemaakt, zodat het geen meerwaarde heeft om toch een standaardtermijn voor nucleaire inrichtingen in de Verordening op te nemen.

Ad iii) Ontoereikende analyse regeldruk

De mogelijke effecten van het van overeenkomstige toepassing zijn van de standaardtermijn voor nucleaire inrichtingen zijn niet volledig in beeld gebracht. De toelichting gaat er voor nucleaire inrichtingen van uit dat wijzigingen van de voorschriften van de vergunning zo nodig binnen de overgangstermijn kunnen samenvallen met reguliere wijzigingen. Dat is voor onze nucleaire inrichting niet het geval. Wij voorzien geen aanvraag voor het wijzigen van de vergunningvoorschriften binnen de aankomende twee jaar. Een afzonderlijk vergunningstraject vereist een Uniforme Openbare Voorbereidingsprocedure en dit zou substantiële kosten met zich mee brengen. Hiermee is in de analyse van de regeldruk geen rekening gehouden.

Gezien bovenstaande ontbreekt (de onderbouwing van) de reden waarom deze wijziging van de ANVS-verordening ook van toepassing zou moeten zijn op nucleaire inrichtingen en zijn de mogelijk nadelige effecten voor nucleaire inrichtingen onvoldoende meegewogen. Wij pleiten er daarom voor deze wijziging van de ANVS-verordening niet van toepassing te laten zijn op nucleaire inrichtingen als bedoeld in art. 15 sub b Kew waar opslag en afvoeren van radioactieve stoffen al geregeld is in de vergunning. Dit zou kunnen door het voorgestelde lid 3 te vervangen door de volgende tekst:

3. Het eerste lid is niet van toepassing op het afvoeren van radioactieve afvalstoffen uit inrichtingen waarvoor op grond van artikel 15, aanhef en onderdeel b, van de wet een vergunning is verleend en in die vergunning voorschriften zijn opgenomen met betrekking tot het bewaren en afvoeren van radioactief afval.

2. Reikwijdte afwijkingmogelijkheid standaardtermijn in de vergunning

Indien de wijziging van de Verordening wel van toepassing zou worden op nucleaire inrichtingen, kan de ANVS op grond van het voorgestelde art. 3.21 lid 2 met het oog op de stralingsbescherming van werknemers of leden van de bevolking in een vergunningsvoorschrift van de standaard maximale bewaartermijn van 2 jaar afwijken. De toelichting zegt hier het volgende over:

“Het principe van optimalisatie blijft leidend; een ondernemer kan een kortere opslagduur hanteren als blijkt dat dit leidt tot verdere optimalisatie van de stralingsbescherming. In enkele gevallen is het mogelijk en efficiënt, om in overleg met de ANVS de afvalstoffen juist langer te bewaren dan twee jaar alvorens ze worden afgevoerd. Deze langere termijn moet dan door de specifieke omstandigheden vanuit stralingsbeschermingsperspectief aanvaardbaar zijn. In verband met het voorgaande is het belangrijk dat de ANVS met het oog

op de stralingsbescherming van werknemers of leden van de bevolking de bevoegdheid heeft in vergunningen af te wijken van de standaardtermijn door in de vergunningsvoorschriften een kortere of langere termijn op te nemen.”

Uit de toelichting blijkt onvoldoende duidelijk wat de reikwijdte is van de mogelijkheid om in de vergunning af te wijken van de standaard maximale bewaartermijn van 2 jaar. De toelichting lijkt te impliceren dat deze afwijkingsmogelijkheid betekent dat in de vergunningsvoorschriften alleen een andere standaardtermijn opgenomen kan worden voor bepaalde afvalstromen. Wij begrijpen dat wordt beoogd dat ook het maatwerkvoorschrift zoals dat in onze huidige vergunning is opgenomen zou gelden als een afwijking in de zin van het voorgestelde art. 3.21 lid 2. Wij vragen ter verduidelijking de hierboven geciteerde passage als volgt aan te vullen:

“Ook (reeds bestaande) maatwerkvoorschriften in de vergunning waardoor voor specifieke radioactieve afvalstoffen een langere bewaartermijn mogelijk is (mits voldoende onderbouwd door een ALARA-rapportage) vallen onder de afwijking als bedoeld in art. 3.21 lid 2.”

3. Toepasselijkheid op “als splijtstof bevattende afvalstof aangemerkte gebruikte splijtstoffen”

Uit de toelichting blijkt evenmin waarom de (onderbouwing van de) standaard bewaartermijn voor radioactieve afvalstoffen ook van toepassing zou moeten zijn op gebruikte splijtstoffen die aangemerkt zijn als splijtstof bevattende afvalstoffen. Omdat alle bij KCB gebruikte splijtstoffen voor opwerking worden aangeboden is er bij KCB geen sprake van gebruikte splijtstoffen die aangemerkt zijn als splijtstof bevattende afvalstoffen. Toch willen wij er op wijzen dat vanuit het oogpunt van optimalisatie van stralingsbescherming een standaardtermijn voor gebruikte splijtstoffen niet passend is. Wij geven daarom, in overweging art. 1 sub b achterwege te laten. In ieder geval achten wij het vanuit het oogpunt van rechtszekerheid wenselijk in de tekst van of toelichting bij de wijziging van de ANVS-verordening te verduidelijken dat splijtstoffen die zijn opgeslagen in afwachting van opwerking, niet vallen onder het voorgestelde artikel 3.21 sub b.